

הלכות שבת סימן שא פה באר הגולה

ד שבת ק"ח וקכ"א
קט"א, ה"ר"ף ר"א"ש
ורקב"כ ח ט"ס דמ"ז
ו שב כר"י אלעזר
ור"י שקיעה ב"ר
ה"ר"ף ר"א"ש
ורקב"כ כ"ח
פוקקים
ז ה"ר"ף ר"א"ש
ח ה"ר"ף ס"י פ"ק
ד שבת ט ח"א
פ"י י שבת קמ"ז
כר"י ח"א כ"ר
א"ר ר"י י"ד
ה"ר"ף ר"א"ש

מ"ד יחבא להציל פליו מ"פני הדלקה, *לובש כל מה ש"כול ללבוש ועוטף כל מה ש"כול לעטף *ופושט, וחוזר ולובש *ומוציא: מ"ה ימי ש"שורו בליו (קס"א) ב"מים, (קס"ב) הולך ב"הם *ואינו חושש ש"מא יבוא לידי סחיטה. (קס"ג) ולא י"ש"תחם לנגבם, מ"פני מראית העין, ש"לא יחשדוהו ש"בב"סן בשבת, (קס"ד) י"אפלו (ל"ג) (קס"ה) *בחדרי חדרים ש"אין ש"ם רואים (קס"ו) אסור, י"לא אסור אלא לש"טחן בשבת, א"כל אם ש"טח מערב-שבת ב"לים המ"בב"סים, (קס"ז) אינו ח"ב לסלקן בשבת: מ"ו *ב"גדים (קס"ח) ה"שוריים ב"מים (קס"ט) אסור לנגבם (ק"ע) סמוך ל"אש: ה"גה (קע"א) ואסור לטלטלם, ש"מא יבוא לידי סחיטה, והוא (קע"ב) ש"מקפיד על מ"מיו (מ"ר"י פ"ק ח"י), ואסור לילך בשבת ב"מקום ש"יכול להחליק ולפל ב"מים, ש"מא ישרו בליו יבוא לידי סחיטה (ר"י ח"א): מ"ז י"לא י"ש"טח אדם א"ת בליו בשבת אפלו מן ה"צעה: מ"ח (קע"ג) 'מסתפג אדם (קע"ד) ב"אלונטית (פ"ר"ש), ב"גד ש"מסתפגין בו ל"אחר ש"ר"חציו, (קע"ה) ומ"ביאה בידו,

באר היטב

נגיד ו"צעה ד"ר נ"ב, ו"צ"ן ב"ט"ו סימן ש"טו ס"ק ח וס"ק י"א ש"בב ע"ד ה"פ"ר"י ל"י, ו"ע"ש: (ל"ג) ב"חדרי חדרים, ד"וקא ב"מקום ש"חשדוהו ש"עושה אסור

באר הלכה

* לובש כל מה ש"כול ללבוש, ד"כ"ן ד"ר"ך כ"לבוש הוא ש"ר: * ופ"שט וחוזר וכו', ע"ן ל"מן ב"מיו שלד ס"ע"ן ח ש"בבא מ"מכ"ר ד"ש הולך"ן על ז"ה, ו"ק"א ס"ס ב"זה, ו"צ"ן ב"באר ה"ג"א ש"חכר"י ד"ה"ק"ר כ"ה ד"ק"א: * ומ"וציא, ע"ן ל"מן ש"ם מ"ה ש"בב"נו ב"ש"נה ב"ר"וה: * ואינו חושש וכו', ו"ה"ר ש"לא י"צ"רס מן ה"מים, ש"עו"ר הוא ג"ס"ן בכלל סחיטה, ו"ד"ל"ק"ן ב"מיו ש"ב ס"ע"ן א: * ב"חדרי חדרים, ו"צ"ן ב"ש"נה ב"ר"וה ב"ה ש"בב"ה ב"שם ה"תוס"פ"ו ו"ר"א"ש, ו"ד"ר ה"תוס"פ"ו הם ב"פ"ק א"ר"ע"י ד"ר ס, ד"ב"ר ה"תוס"פ"ו 'מ"מ"ב"ן: ו"א"ר ל"לא מ"ל"א ד"פ"ק"א הוא, ד"ה"ר"ן ב"פ"ק ק"א ד"יו"ס"ב פ"רן פ"ר"ן א"ח"ר על ק"ש"י"ת ה"תוס"פ"ו, ו"ג"ס מ"ה"ק"א ד"שבת ס"ה מ"ש"מ ד"ר"ב כ"י"ל בכל מ"ל, ו"כ"ו ש"כתב ה"פ"ק א"ב"ה"ם ב"צ"מ"ו, מ"ל מ"ק"ם ב"ר"א ד"ל ל"ס"ן על ז"ה ל"ר"נ"א, מ"ש"ם ד"ש פ"ה פ"וק"ים [ה"ר"ב ג"ס ג"און ו"ד"ה ו"ס"ר ה"ר"ו"מ"ה] ד"לא ס"ב"ר"א ל"ה ב"ל ה"א ד"ר"ב, ו"ה"י ד"ב"ק"ר ד"נ"א ד"ר"ב א"ן ל"ס"ן ע"ל"י"ם, ד"ה"ר"ף ו"תוס"פ"ו ו"תוס"פ"ו ו"תוס"פ"ו ו"תוס"פ"ו פ"לם פ"ק"ו ב"ר"וה ד"ר"ב, י"כ"ו ש"ק"ב ה"פ"י"ל"ח, ע"ל"פ"ל"י"ם ב"אס"ר ד"ר"ב"ן י"ש ל"צ"ר"ן ל"ה ד"ע"ת ה"מק"ל"ן ה"ג"ל ש"לא ל"אס"ר מ"פני מראית העין כ"י אם נ"ג"ד ה"ם ו"לא ב"צ"ר"ו: * ב"גדים ה"שוריים וכו', ס"ס ב"גדים מ"ש"מ א"ר ב"ש"ל צ"מ"ר — פ"ר"ר ב"גדים, ו"ר"צ"ה ל"מ"ר, ד"לא ת"מ"א ד"ל"ב"ן ז"ה ה"א ד"וקא ב"ש"ל ש"מ"ן, ש"ד"ר

משנה ברורה

מ"ה (קס"א) ב"מים, ב"ין (ר"ל) ע"ל"י מ"י ה"ש"מים, או ש"פ"ל ב"נה"ר ו"ת"ל"ח"ו ב"ליו: (קס"ב) הולך ב"הם וכו', ש"לא אס"ר על ה"א"ם ה"ג"דים ש"ל"ב"ש א"ח"ן⁽¹¹¹⁾, (ר"ל) ו"אפ"לו א"ם נ"ש"ר ב"ליו ל"ב"ר, ה"א ל"ב"ש"ן מ"ת"ל"ה ו"ת"ל"ה ב"הם⁽¹¹²⁾, ו"מסת"פ"ר (כ"ג) ד"ה"נ"ו ד"וקא א"ם א"ן לו ב"גדים א"ח"ר⁽¹¹³⁾: (קס"ג) ולא י"ש"תחם, ע"ן מ"ג"ן א"ב"ה"ם ש"מ"צ"ד ל"מ"ר, ד"וקא ק"ש"נ"ש"ה ב"מים, א"כל א"ם נ"פ"לו מ"ם מ"ו"ע"ים ע"ל"ה"ם מ"ר ל"ש"טח"ן, ד"ל"ב"א ל"מ"ש"ב ב"נה ש"חשדוהו ש"בב"סן, א"כל (כ"ד) ה"ר"ב"ה א"ח"ר"י"ם ס"וכ"רים ד"א"ן ל"ח"ל"ל ב"ה"ה⁽¹¹⁴⁾: (קס"ד) ו"אפ"לו, ו"ב"גדים ה"מ"ל"פ"ים ב"הם ת"נו"ק"י"ת, ש"ק"ו"ר"ן ו"ו"ג"ל"י"י⁽¹¹⁵⁾, מ"ר ל"ש"טח"ן⁽¹¹⁶⁾ ב"ב"י"תו ש"י"ת"נ"ב"ו, ו"אפ"לו ב"ח"מ"ה ב"ח"צ"ר, ד"כ"ו"ן ד"ש ע"ל"ה"ם ג"ם צ"ו"א"ת ה"ק"ט"ן, ו"א"ם י"כ"ן מ"כ"ח ש"לא ב"ב"ס"ן ו"ל"ב"א ח"ש"ד"א: ו"אפ"ש"ר אפ"לו א"ן ע"ל"ה"ם צ"ו"א"ה, א"ם ל"א נ"ש"ה ב"ל"ן ב"ה"מ"י"ר"ג"ל"י"ם⁽¹¹⁷⁾, ד"ה"ל י"ד"ע"ן ש"ד"ר"ך ה"ת"נו"ק"י"ת ל"ה"ש"מ"י, ו"ב"ל"ב"ר ש"לא י"ש"טח"ן נ"ג"ד ה"ת"נו"ר"י⁽¹¹⁸⁾ ב"מק"ם ש"ה"י"ד ס"ל"ד"ת בו, ו"כ"ל"ק"מ"ה [ח"א]: (קס"ה) ב"חדרי חדרים, ה"ש"ע"ם, ד"לא ח"ל"ק"ו ח"כ"מים ב"ת"נ"ק"ו, ב"ח"ב"ו ה"תוס"פ"ו ו"ר"א"ש, ד"וקא ב"מק"ם ש"ש"ט ח"ש"ט ש"חשדוהו

ה"רואים ש"ע"ה אס"ר ד"א"ר"י"ת"א, כ"ג"ן כ"א"ן ב"כ"ב"ים, ב"זה אס"ר אפ"לו ב"חדרי חדרים, מ"ה ש"א"ן ב"ן ב"ד"כ"ר ש"ה"א אס"ר ד"ר"ב"ן אפ"לו ל"מ"ה ש"ח"כ"ר"י ה"רואים, ל"א ה"ח"מ"י"ר"ו ל"אס"ר ב"זה כ"י א"ם ב"פ"ר"ה"ס"א, ו"ה"ק"א ד"ר ז"ה מ"ג"ן א"ב"ה"ם ו"ט"ו ו"ש"א"ר א"ח"ר"י"ם: (קס"ו) אס"ר, ע"ל"ב"ן, א"ל"ת"ט"י"ת ש"מ"ב"י"א ד"ע"ר"ב-ש"ב"ת ב"ש"ה"א ל"ח מ"ז"י"ת-ה"מ"ר"ח"ן, ל"ש"טח"ו ל"נ"ב"ו מ"צ"ו"ר י"ם (ר"ס) ו"לא י"מ"ח"ן ע"ד א"ח"ר ש"ק"ע"ה, ו"צ"ן ל"ק"ן ב"מ"י"ן ש"ב"ב ד"מ"כ"ח ש"ם, ד"א"ם ה"א צ"ר"ף ל"י ל"מ"ק"ר ל"צ"ר"ף ש"ב"ת (ר"ו) י"ש ל"ק"ל ל"ש"טח"ו ב"ב"י"ן ה"ש"מ"ש"ו"ת, א"ר ש"י"ת"ר ש"לא י"סח"ט"ו: (קס"ז) אינו ח"ב לסלקן, אפ"לו ה"ם ש"טח"ן נ"ג"ד ה"ם⁽¹¹⁸⁾, ו"ה"ש"ע"ם, ד"ע"ק"ר ה"ח"ש"ד אינו א"לא כ"ש"ש"טח"ן ב"ש"ב"ת⁽¹¹⁹⁾, ד"א"ז י"ש ר"ג"ל"ים ל"חש"ד"ו ד"כ"ב"ס"ן ה"י"ם, ד"א"ם ב"כ"ס"ן מ"א"ת"מ"ל ה"ה ש"וטח"ן מ"א"ת"מ"ל, כ"י ל"א י"א"מ"ר"ו ש"ש"ש"ר ב"מים, ש"א"ן ה"ל י"ד"ע"ן ב"זה ל"ב"י"ש: מ"ו (קס"ח) ה"שוריים ב"מים, אפ"לו (ר"ו) ש"ר"וה מ"ו"ע"ת: (קס"ט) אסור לנגבם וכו', א"ר"ע"ל"ג"ב ד"אפ"לו ב"ח"מ"ה אס"ר, ו"כ"י"ל, ה"ם מ"ש"ם מ"ר"א"י"ת ה"ע"ן ל"ח"ד ה"א⁽¹²⁰⁾, ו"ק"א מ"ש"מ ל"ן ה"ק"א (ר"ס) ד"נ"ג"ד ה"א"ש י"ש אס"ר ח"ר"וה, מ"ש"ם מ"כ"ש"ל⁽¹²¹⁾ ו"מ"ש"ם מ"ל"ב"ן [ד"ר"ך"ך ל"ה"ל"ב"ן ע"ל"י"ת ה"ת"נו"ר, כ"ד"א"מ"ר"ן ש"ב"ת כ"י ה"א"י"ן ש"ל פ"ש"מ"ן מ"ש"י"ת"ל"ב"נו], ו"ג"ם ד"אס"ר מ"ח"מ"ת ז"ה ל"נג"ב"ן (ר"ט) אפ"לו כ"ש"ה"א ל"ב"י"ש ה"ם⁽¹²²⁾, א"ם ה"א ע"מ"ר נ"ג"ד ח"ח"ם (ר"י) ב"מ"ק"ים ש"ה"י"ד ס"ל"ד"ת ב"הם: (ק"ע) סמוך ל"אש, ו"ה"א ה"ר"ן (ר"ל) ד"אס"ר ל"ה"י"ח"ן על ה"מ"ג"ר ב"מק"ם ש"ה"י"ד ס"ל"ד"ת ב"הם⁽¹²³⁾, ו"ה"ע"ל"ם נ"כ"ש"ל"ן ב"זה ב"פ"ו"י"ת"י"נו ה"ר"ב"ים, ש"מ"י"ח"י"ן ב"ח"ר"ך ב"ג"דים ל"ח"ים על ח"ג"ר ח"ם ל"נג"ב"ן, ו"ב"מק"ם ש"א"ן ה"י"ד ס"ל"ד"ת ב"הם מ"ר ל"נג"ב"ן, ו"ה"א ש"לא י"צ"י"ח"ם (ר"י) ד"ר"ך ש"ט"י"ת"ה, (ר"י) ד"א"ם ש"ו"טח"ם ב"ד"ר"ם אס"ר ב"כל ב"ג"ו"י, ו"כ"י"ל ב"ס"ע"ף ה"ק"ו"ם: (קע"א) ואסור לטלטלם, [ד"וקא ק"ש"נ"ש"ה ב"מים מ"ר"ב"י⁽¹²⁴⁾], א"כל ב"ש"ב"א ע"ל"ה"ם מ"ם מ"י"ע"טים ל"א ח"ש"י"ן ש"ב"ו"א ל"י"ד סחיטה, ו"כ"ד"ל"ק"ן ב"מיו ש"ב ס"ע"ף ט פ"ה"ה: (קע"ב) ש"מקפיד, ה"י"נו ש"א"ן ו"צ"ה ש"י"ת"ה ב"הם מ"ם⁽¹²⁵⁾, א"כל ה"מ"ס"ל"ג"ו"ת ש"ש"ר"י"ם ת"מ"י"ד ב"מים, א"ן ל"ח"ש ו"מ"ר ב"טל"ט"ו⁽¹²⁶⁾: מ"ח (קע"ג) מסתפג אדם וכו', מ"ש"מ"ע מ"ג"ן א"ב"ה"ם, ד"ב"ן"ן ה"ה ט"ו"ב ל"ה"ס"ת"פ"ג ב"ד"כ"ר ש"א"ן מ"קפ"י"ד על מ"מ"י"ו, ו"ב"ב"א"ר ה"ג"א מ"ש"מ"ע ד"ס"ח"ם א"ל"ת"ט"י"ת ה"א ד"כ"ר ש"א"ן מ"קפ"י"ד על מ"מ"י"ו: (קע"ד) ב"אלונטית, אפ"לו ב"ל ג"ופ"י ל"א"ח"ר ש"ח"ח"ן א"ת ע"צ"מ"ו ב"מים צ"ו"ג"ים, ו"כ"ד"ל"ק"ן ב"מיו ש"כ"ו: (קע"ה) ומ"ביאה בידו, ל"ה"ך ב"י"תו ב"מק"ם ש"ש"ט צ"ר"ו"ב, ו"א"ר ד"מ"ב"א"ר ל"ע"ל ב"ה"ג"א ד"אס"ר ל"טל"ט ל"ב"ר

שער העציון

(ר"ל) ב"ח ו"ש"א: (ר"ג) ב"ח ו"פ"ר"י"מ"ג"דים, ו"מ"צ"א"י"ת ב"מ"א"ר"י ש"ג"ם ה"א מ"צ"ד"ר כ"ן, ע"ן ש"ם: (ר"ג) ד"א"י ל"א"ו ח"כ"י, ה"ל"א מ"ב"א"ר ל"ק"מ"ן ב"ה"ה"ה ד"ב"ג"דים ה"שוריים ב"מים אס"ר ל"טל"ט"ו, ו"מ"ה"ש"נ"ה ע"צ"מ"ה א"ן ו"א"ז"ה ל"ק"ל, ד"מ"י"ר"י ג"מ"י ש"ה"א ב"ד"ר"ך ו"א"ן לו א"ח"ר"ים ל"ל"ב"ש: א"י ג"מ"י ד"מ"י"ר"י ב"ש"ב"ר ל"ב"ש פ"ק"ן, כ"מ"ש"מ"ע פ"ש"ט"י"ת ה"ל"ש"ן, ד"א"י ל"א"ו ח"כ"י ה"י ל"ה ל"מ"ר ל"וב"ש"ם ו"א"ינו ח"ש"ש"י: (כ"ד) ה"א"ל"ה ב"ה ו"ש"ל"ח"ן ע"צ"י"ש"ים, ו"כ"ן מ"ש"מ"ע מ"ח"י"א"ד"ם ו"ש"ל"ח"ן ש"ל"מ"ה ש"לא ח"ל"ק"ו ב"זה: (כ"ה) ע"ן ל"ע"ל ב"מיו ר"ס"א ב"ב"א"ר ח"ל"כ"ה ד"ב"ר מ"ת"ח"ל 'ו"ש"ע"ר: (ר"ו) ו"מ"ל"ל מ"ק"ם נ"כ"ו ל"ז"ה"ר ל"ש"טח"ו ב"צ"ע"א: (ר"ז) מ"ג"ן א"ב"ה"ם: (כ"ט) א"ל"ה ר"ב"ה: (כ"ט) א"ל"ה ר"ב"ה ב"ש"ם מ"ר"י"ל מ"ק"ר"א, ו"ה"ב"י"א ח"ח"י"ש"י ר"ב"י ע"ק"ב"א א"י"ר: (ר"י) מ"ג"ן א"ב"ה"ם, ו"ע"ן ב"א"ל"ה ר"ב"ה ש"מ"ס"ת"פ"ק ד"אפ"ש"ר ד"אפ"לו כ"ת"ו ב"ע"מ"ד"ו ר"ק ל"ח"ס"ם א"ת ע"צ"מ"ו ו"לא ל"נג"ב"ן, ו"ת"ה"א אס"ר מ"ש"ם פ"ס"י"ק ר"י"ש"א: (ר"ל) פ"ר"י"מ"ג"דים: (ר"כ) ד"מ"ס"ת"פ"ר"א ד"אס"ר מ"ר"א"י"ת ה"ע"ן ה"א ד"וקא ב"ש"ש"טח"ן, ד"א"ז י"א"מ"ר"ו ש"ב"ב"ס"ן, ד"ר"ך"ך ל"ש"טח"ן א"ח"ר ה"קפ"י"ס"ה, ו"כ"ן מ"ש"מ"ע ב"א"ל"ה ר"ב"ה, ו"כ"ן ד"ב"ר"י"נו ב"מ"ים ו"ה"א ר"ק ב"ש"ע"ה ש"פ"ו"ש"ס"ן ב"ע"ל"ו ו"צ"ר"ך ה"א ל"ה"י"ח"ו, ד"א"ז מ"ר ל"ה"י"ח"ו ב"מק"ם ש"א"ן ה"י"ד ס"ל"ד"ת בו, ד"ל"א"מ"ר"ן אס"ר ב"ל"א ח"כ"י מ"ש"ם אס"ר טל"ט"ו, ו"כ"ד"ל"ק"מ"ה ב"ה"ה"ה: א"י ג"מ"י, ד"מ"י"ר"י ב"ד"כ"ר ש"א"ן מ"קפ"י"ד על מ"מ"י"ו, או ב"ש"ב"א"ר ע"ל"י ר"ק מ"ם מ"ו"ע"טים, ד"לא ח"ש"י"ן ש"ב"ו"א ל"סח"ט: (ר"י) ו"ב"פ"ר"י"מ"ג"דים ש"כ"ב"ב ד"מ"פ"ה ש"ש"ט"ה ב"מים אס"ר ל"ש"טח"ן ח"ר"ג"ם: 1 פ"כ"ב פ"ע"ל ש"ו"ל"ים ח"כ"ב"ים ו"ר"ב"ים. 2 ח"ח"ל"ים.

כ שם בבקרתא
ל רבנן יתום קחלק ח
מל שבת נ"א * (פרוש)
בשמן, ורש"י וכן
קדתיק הביח"י (וסף)
נ כל-כד בשם
הראב"ד וכתב וכל-
שעצא בה שעה אחת
מפניד יום

א שבת קמ"ד
ב לפרש המוספות
הרא"ש והר"ן ושאר
פוסקים בשם רמב"ם
חננאל

פאר הייט

אדוניתא אסור בקריי תנדים, עב"א: (לד) חטטין, שמויחין פשטן שיהא נראה כשער: (לה) סממטטין, הינו שיצא בה שעה אחת מבעי, ט"ז, ומא כתב אפלו לא יצא בה שעה אחת מבעי, ע"ש. וצין קיף כב. ובתשובת דבר שמואל סימן מח הורה עד אסור לצאת בשבת באותם כלים שמשמשים ברגליהם וזכרי

באור הלכה

לענין שם המנוח להחליט, וכדאיתא במשנה שם, ובכרט אסור בשול בורא
 שני בכל הקדים. ועין בדיקון שב סעיף ט בבאור הלכה דבר הפתחיל
 יצטר' (127): * או שצא בהן וכו'. עין במשנה ברורה מה שכתבתי דלענין
 לגטול מסר אף בשחשכ. ולענין לצאת, עין בבית יוסף דף פלגא בשיטת
 הראשונים, דהקרא"ש והוספות מהר, ולר"ן ורמב"ן ז"ה והרשב"א המובא
 בבית יוסף בסימן שח אסור, משום דלא מקחין מלקא ומקחי במוציא בשפה,
 וכתב הקרא"א דגם דעה נרמבים הוא כן. ודע, דהבית יוסף כתב בשם
 התוספות, דלאו דוקא יצא בהן שעה אחת מקעוד יום, דהוא הדין אם ישב
 בהן. ועין בבאר הגב' בסימן שח סעיף כד שכתב, דלדעה אלו הראשונים
 המחמירין דלא מהני שש, הוא הדין דלא מהני יושב לענין הוצאה:
 * הנהרובים, עה הדין. עין במשנה ברורה מה שכתבתי בשם המנ"ה אהר"ם
 ואלה ר"ם, וכן בסתריאם העניין לענין פסולותין דלא חשיבי להקל
 ותקרא"א וכתב דלדעה המחבר בסעיף הנדבד, גם כן כענין שצא בהן שעה
 אחת מקעוד יום, וכן כתב הש"י, אלא דהקרא"א בור לנו דמה שלא התמיד
 המחבר בסעיף זה הפרט זה הוא לפי שיטת שארי הראשונים, דלענין שיהא
 נחשב כמבדש לענין הוצאה לא כענין שצא בהן שעה אחת מקעוד יום,
 ותקרא"א שהזכירו לענין פיקורין, הוא משום דכלאו הכי אסור משום טלטול,
 ואם ימ"ח המחבר שהזכיר פרט זה בסעיף ג, שהוא מצדק בזה לשון הרמב"ם
 שסבירא לה דהגמרא מירי לענין הוצאה, וכאן השמיטו, סותר בזה דברי
 עצמו, ולפי זה בודאי אין להקל בזה אגד שיטת רש"י והרמב"ם ורמב"ן ז"ה
 ור"ן והרשב"א, דכלם בבחור שישתאף דשנים האסור הוא משום
 הוצאה, וגם בענינו בעין שצא בהן שעה אחת מקעוד יום, ומכל מקום
 למעשה צריד עיין אחר שהמחבר סתם בזה להקל:

* מן השל שעליה. סבב באלה רבה בשם אגדה יהוא מרין של. ונראה לי דאם עדין השלג לא נמס כלל מסר. דהוא קצין נוצח סבבאר לקצין בספ"ה. משום דעומרין מלמעלה ולא נכנסין בתוכו, אך יזהר לנצר בקל. דאף אם היה נמס קצת ולא כנצר. לא יכל כי אם ממשות השלג העומד מלמעלה. ועין מה שפסקנו בספ"ה בדרה בשם השלטי-גורדים: * והוא שמשפ"ד. הטעם, דעל-ידיו מקרי יפוי בהקדש. ואם מצדו בשביל אחר יהוא מקרי וחסר אינו קפיד, לכאורה יש להקמירי, מרין מלמציצר הנר יפוי והוא עושה המלאכה: ויש לדחות, כי דהקדש אינו מותרת לכלל הקדש לא חשיבא קלאכה, ואפשר קדח הזה הפעשה בקמסא קרב יוסף. עין שם בגמרא קט"ז, ולפיכך היה אפי' מחסם למיתבה לה. ורב יוסף השיב פסקר דאולין בחר בכל הקדש, וכן אם היה להפוך הוא אסור לפי זה. וצריך עיון טעמא, ולא אמרין אלא קדמי אבל בפסוקי לית לן בה, ולא אמרין אלא פאכס טוא לרבנן דקא מפגי' גלימיה, אמר קא מחלי' פסן שבתא: אמר להו בה דא אררין נאמין דאסור ויחא דרפ"ד: ופסקר לכאורה דאסור פסנן ואמרי לא אררין ספי' וקאן ב מהה פשרש פן. אבל איכרן קשה, מאי עממא דעלא דהיה אררין

על המנוגר בקאלינין¹ במקום שהיה כוללת בו, האי לשנא דלשטח לאו דוקא, וקמו שכתבתו: (י"ד) אף טעמו הוא, משרד דסתמו הוא דבר שאין מקפיד על מימיו: (ט"ו) אחרונים: (ט"ז) חידושי מהרש"ל: (י"ח) מגן אברהם: (י"ט) מגן אברהם ושא, ובהוצאה כזה לא מעלה ולא מוריד, ולא כמו בסעיף ג דלקמן [פמ"ג]: (כ) בית-דספה:

תרומים: 1 מין תנור חמום שהיו מצליח או בעבר דפנוסיו בתי קבול.

הלכות שבת סימן שא שב

ביאורים ומוספים

סימן שב

דיני נקוי וקפול הפגדים בשבת

[משנ"ב ס"ק א]

שעוד נראה כה חדושו⁽¹⁾.

(1) וגדר טלית חדשה לענין זה, כתב בביה"ל (ד"ה לחוש) בשם היערות דבש, שלא ידענו מהו, ולפיכך יש להחמיר שלא לנער כל בגד מהטל או האבק שעליו. אכן, כיון שהרבה אחרונים לא הזכירו זאת, כתב בביה"ל שם שאף על פי שהחמיר תבוא עליו ברכה, מ"מ המיקל יש לו על מה לסמוך, אך טוב שיעשה זאת בשינוי. ובגד שניכר ממראהו שבגד של שבת הוא, דעת הגר"נ קרליץ (חוט שני ח"ב פל"ג ס"ק א עמ' ריא) שהרי הוא בכלל בגד חדש.

[משנ"ב ס"ק ב]

אָבֵל תִּנְיָ וְסוֹמְקֵי לֵית לָן כָּהֵן⁽²⁾ וכו', מְפַרֵּר הַיָּפוֹי צִלְיָדִי הַנְעוּדָה⁽³⁾.
(2) ובגד כהה, דעת הגרש"ז אויערבך (שש"כ פט"ו סכ"ה) שדינו כבגד שחור. כיון שהדרך היא להקפיד עליו כבגד שחור, וכן דעת הגר"נ קרליץ (חוט שני ח"ב פל"ג ס"ק א עמ' ריא). אכן, בגד שעצמו אפור כהה, דעת הגר"נ קרליץ (שם) שכל עוד שניכר שהוא אפור ולא שחור, אין דינו כבגד שחור.
ובגד כהה שיש בו גם פסים בהירים, הסתפק הגר"נ קרליץ (שם) אם דינו כבגד שחור.

(3) כלומר, לפיכך בסתם מניחים אנו שמקפיד הוא לנער את הבגד מהטל, אולם בגד שידע שמקפיד עליו לנער, אסור לנער אף אם הוא ישן או שאינו שחור, וכפי שכתב בביה"ל (ד"ה עליה).

[ביה"ל ד"ה והוא]

והוא מקפיד והאחר אינו מקפיד, להאניה יש להקמיר⁽⁴⁾.

(4) וכעין זה הסתפק הגרש"ז אויערבך (שולחן שלמה ס"ק ב, כת"י) לענין איסור בורר בסינון מים מהקיסמין שבהם, שאסור לאיסטניס ומותר לשאר אדם [כמבואר בפמ"ג ס"י שיט משב"ז ס"ק ו]. אם הולכים אחר מי שמסנן, או אחר מי שמסננים עבורו, וראה מה שכתבנו בביה"ל לקמן (ס"י שיט ס"י ד"ה הראיל).

אכן, לגבי איסור בורר בברירת תפוחים חמוצים מתוך מתוקים, שכתב הפמ"ג (שם ס"ק ב) שאף אם דינם כמין אחד לגבי מלאכת ברירה, על כל פנים לגבי אדם ששונא תפוחים חמוצים נחשבים הם כשני מינים, מ"מ נקט הפמ"ג (שם) כדבר פשוט שמותר לאחרים שאוהבים את החמוצים כמו את המתוקים לבררם עבורו.

[ביה"ל ד"ה בגדים השרויים]

וענין בסימן שב ע"פ ט בבואר הלכה דבור המתחיל 'מקמיר' (127).

(127) שם כתב, שבבגדי פשתן יש משום איסור מלבן אף כששוטחים כנגד החמה. וראה שם עוד שחילק בין בגדים חרושים לישנים.

[משנ"ב ס"ק קעה]

משום דאי אָפְשֵׁר בְּלִי סְפּוּגָה⁽¹²⁸⁾ וכו', משום שְׁמָא יִקְחֵט⁽¹²⁹⁾.

(128) כוונתו למה שמוכר במג"א (ס"ק נח) ומבואר במחצה"ש, שטעם הדבר שהתירו להביא את האלונטית מבית המרחץ ולא חששו שמא יבוא לסחטה, הוא שאם נאסר את הבאת האלונטית ממילא ימנעו גם מהסיפוג, כי לא ירצו להשאיר את האלונטית בבית המרחץ מחשש גניבה, וכיון שאי אפשר להחיצה בלא סיפוג, ממילא ימנעו גם מהרחיצה, ונמצא שהגזירה על הבאת האלונטית תגרום למניעת הרחיצה, וכיון שבזמנם היו רגילים לרחוץ הרבה, נחשב הדבר כגזירה שאין הציבור יכול לעמוד בה.

(129) ובגדים לחים שאינם ראויים לשימוש מחמת לחותם, אך גם אין בהם חשש סחיטה כיון שאינם רטובים ממש, כתב בשו"ת מנחת יצחק (ח"א סי' פ"א) שמותר לטלטלם, שכשם שהתיר האיר לטלטל את האלונטית כיון שאין בה חשש סחיטה, כך יש להתיר לטלטל את אותם בגדים. ואף שמחמת לחותם אינם ראויים לשימוש, מ"מ מדברי המשנ"ב לקמן (ס"י שח ס"ק טג) מוכח שרק איסור הטלטול מחשש סחיטה גורם לבגדים להיות מוקצה, ולא אי יכולת השימוש בהם.

[משנ"ב ס"ק קעו]

אֵלָא יִנְגַּבְם מִתְחֵלָה הֵיטֵב זֶה כּוֹן עַד שִׁיכּוּרוֹ הַמֵּיִם⁽¹³⁰⁾.

(130) ולענין מעט המים הנשארים בין שערות הזקן, הגר"י קניבסקי (תשובות והנהגות ח"ב סי' קעה) היה מחמיר שלא לטלטלם בכרמלית או להוציאם מרשות לרשות, וכשהיה יוצא מהמקוה בשבת היה ממתין עד שיתנגבו מאליהם. ובארחות ישר (ערך טהרה) מובא שהיה הגר"י קניבסקי נוהג ללכת מהמקוה לבית הכנסת בלא לעצור בינתיים, כדי שיהיה בזה רק שבות דשבות, ולצורך מצות תפילה בציבור היקל בזה.

[משנ"ב ס"ק קפב]

הוא הדין בְּכֻרִיִּים עַל הַמָּקָה מִקֵּשׁ⁽¹³¹⁾.

(131) אבל לכרוך סמרטוטים על ידו כשאינו לו מכה, כדי להעבירם לחבירו, כתב לקמן (ס"י שלא ס"ק ל) שאסור.

המשך מעמוד קודם

משקים בסדר, שאין חוששים שמא יבוא לסוחטו כיון שאינו מתכבס ומתלבן על ידם, ואפילו אם נאמר שמתלבן על ידם קצת, מכל מקום אין לחשוש שמא יעשה כן כיון שאינו יכול לנקותו מריחו וחזותו. החש"ע הרב (סניט) כתב שמותר לטלטל בגד שספוג בשאר משקים שאינם מלבינים, כגון שכר או יין אדום, ואין לחוש שמא יבוא לסוחטו, אף שיש איסור סחיטה בשאר משקים, כיון שהסחיטה אינה מועילה לליבונו.

(126) ולכן מנבת רטובה שנהגים לעטוף בה את הלולב עם ההדסים והערבות, דעת הגרש"ז אויערבך (שולחן שלמה ס"ק מד) שאינה אסורה בטלטול, שהרי עבשו רוצה שתהיה רטובה ודינה כדין המטלניות ששרויות תמיד במים.

[משנ"ב ס"ק קעא]

וְדוֹקָא בְּשִׁשְׁרוֹ בְּמֵיִם מְרִיבִין⁽¹²⁴⁾.

(124) ואפילו כשלא נרטב כל הבגד, דעת הגרש"ז אויערבך (שש"כ פט"ו הע' נוח) שאסור לטלטלו, אם ההלק שנרטב הוא ניכר וחשוב בבגד.

[משנ"ב ס"ק קעב]

הֵינּוּ שְׁאֵין רוּחָה שִׁיחֶיהָ בָּהֶם מֵיִם⁽¹²⁵⁾, אֲבָל הַמְטְלָנִיּוֹת שֶׁשְׂרוּיִים תָּמִיד בְּמֵיִם, אֵין לַחֵשׁ וּמִתָּר בְּטִלְטוּלָה⁽¹²⁶⁾.

(125) ובגד שנשרה בשאר משקים שאינם מלבינים, כגון יין אדום, כתב לקמן (ס"י שיט ס"ק לט) לענין ההיתר לסנן יין או שאר

